

Nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu 25. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas F-41/10;

— seetõttu rahuldada esimeses astmes apellandi esitatud nõuded ja seega

— tühistada EMSK presidendi 3. märtsi 2010. aasta otsus nr 88/10 A, millega jäeti rahuldamata apellandi poolt 7. detsembril 2009 esitatud taotlus ja millega ta otsustati määrata teisele ametikohale;

— tühistada 25. märtsi 2010. aasta otsuse nr 88/10 lisand;

— tühistada 24. märtsi 2010. aasta otsus nr 133/10 A, millega lõpetati koheselt apellandi teenistus õigustalituse üksuse juhatajana ning määrati ta teenistuse üksuse juhina teise talitusse alates 6. aprillist 2010;

— tühistada EMSK presidendi 13. aprilli 2010. aasta otsus nr 184/10 A, millega apellant määrati logistikadirektoraadi teenistusse; otsus jõustus 6. aprillil 2010;

— mõista vastustajalt välja kahjuhüvitis summas 17 500 eurot;

— mõista kõik kohtukulud välja vastustajalt;

— mõista mõlema astme kõik kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant viis väidet, mille kohaselt Avaliku Teenistuse Kohus leidis apellandi arvates, et viimasele on tekitatud kahju tema ülemusele teabe edastamisega, kuna ta vabastati õigustalituse üksuse juhataja kohalt, kuid et see kahju ei tulene Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklite 12a ja 22a rikkumisest.

1. Esimene väide, et on rikutud huve kahjustava akti mõistet ning on moonutatud toimikut (puudutab põhiliselt vaidlustatud kohtuotsuse punkte 44–64).

2. Teine väide, et on rikutud kaitseõiguste austamise põhimõtet ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 (puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 114–118).

3. Kolmas väide, et on rikutud personalieeskirjade artikleid 12a, 22a ja 86 ja põhjendamiskohustust ning on moonutatud toimikut (puudutab põhiliselt vaidlustatud kohtuotsuse punkte 133 ja järgmised punktid).

4. Neljas väide, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 86, IX lisa, IX lisa üldisi rakendussätteid ning kaitseõiguste austamise põhimõtet ning on moonutatud toimikut ja on rikutud põhjendamiskohustust (puudutab põhiliselt vaidlustatud kohtuotsuse punkte 75–78).

5. Viies väide, on rikutud akti koostaja pädevust puudutavaid norme, personalieeskirjade artiklit 22a ning EMSK kordkorra artiklit 72 (puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 70 ja 71).

12. detsembril 2012 esitatud hagi — Ziegler versus komisjon

(Kohtuasi T-539/12)

(2013/C 55/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ziegler SA (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid J. Bellis, M. Favart ja A. Bailleux)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— otsustada, et Euroopa Komisjoni tegevuse tulemusel on Euroopa Liidul tekkinud lepinguväline vastutus hageja ees;

— mõista Euroopa Liidult hageja kasuks välja 1 472 000 eurot, millele lisandub viivitusintress alates 11. märtsist 2008 kuni summa täieliku tasumiseni, ning samuti 112 872,50 eurot aastas alates 11. märtsist 2008, millele lisandub viivitusintress kuni summa täieliku tasumiseni;

— mõista Euroopa Liidult välja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Kahju, mille hüvitamist hageja Euroopa Liidult nõuab, koosneb kahest osast.

Esiteks väidab hageja, et talle on tekitatud kahju trahviga summas 9 200 000 eurot, millele lisandub viivitusintress 7,6 % aastas, mis talle määrati komisjoni 11. märtsi 2008. aasta otsusega juhtumis COMP/38.543 — *Rahvusvahelised kolimisteenused* rikkumise eest, mille eest osaliselt vastutab Euroopa Liit. Hagejale väidetavalt tekitatud kahju on põhjustanud Euroopa Liidu kahekordselt õigusvastane tegu:

— Ühtelt poolt, kuna liit seadis oma ametnike kolimiskulude hüvitamise tingimuseks, et ametnikud peavad võtma kolimisteenuse kohta kolm erinevat hinnapakkumist, kuid ise ei teostanud selle kohustuse täitmise üle vähimatki kontrolli hoolimata asjaolust, et liit oli täielikult teadlik sellest, milliseid kuritarvitusi selline praktika tekitab, siis lõi liit komisjonile oma normidega soodsa pinnase ELTL artikli 101 rikkumiseks, mille eest karistati seejärel kolimisettevõtjaid. Sellega rikkus liit tema hoolsuskohustust ja hageja põhiõigust heale haldusele.

— Teiselt poolt, nõudes hagejalt fiktiivseid hinnapakkumisi, tõukasid Euroopa Liidu ametnikud kui teenistujad hagejat otseselt selle rikkumise toimepanemisele, mille eest teda karistati. Nende ametnike kaudu aitas Euroopa Liit seega kaasa ELTL artikli 101 rikkumisele, mille eest ta hiljem karistas, võtmata lisaks arvesse hageja õigust õiglasele menetlusele.

Teiseks, pärast 11. märtsi 2008. aasta otsuse vastuvõtmist on hageja teenimisvõimalused märkimisväärselt vähenenud, kuna praktikas ei ole fiktiivsete hinnapakkumiste kasutamine lõppenud ja hageja keeldumine niisuguste palvete täitmisest on toonud kaasa tema kõrvalejäämise asjaomaselt turult, mistõttu

hageja osutab ainult väga piiratud ulatuses Euroopa institutsioonide ametnikele kolimisteenuseid. Hagejale niimoodi tekkinud kahju on põhjustanud liidu hoolsuskohustuse rikkumine.

18. detsembril 2012 esitatud hagi — A. Mikhalchanka versus nõukogu

(Kohtuasi T-542/12)

(2013/C 55/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Aliaksei Mikhalchanka (Minsk, Valgevene) (esindaja: advokaat M. Michalaukas)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 15. oktoobri 2012. aasta otsus 2012/642/ÜVJP, mis käsitleb Valgevene vastu suunatud piiravaid meetmeid, niivõrd, kui see puudutab hagejat;

— tühistada nõukogu 6. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1014/2012, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 765/2006, milles käsitletakse piiravaid meetmeid Valgevene suhtes, niivõrd, kui see puudutab hagejat;

— tühistada nõukogu 6. novembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1017/2012, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 765/2006 (milles käsitletakse piiravaid meetmeid Valgevene suhtes) artikli 8a lõiget 1, niivõrd, kui see puudutab hagejat;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitab hageja kolm väidet, mis on sisuliselt samased kohtuasjas T-196/11: AX vs. nõukogu⁽¹⁾ esitatutega või nendega sarnased.

⁽¹⁾ ELT 2012, C 165, lk 19.